

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การศึกษาทัศนคติของผู้ใช้ตึกแถวเพื่อการค้าปลีกบริเวณสะพาน บ้าน ย่านชานเมืองด้านเหนือของกรุงเทพมหานคร
นักศึกษา	นางสาวสุพณิษฐ์ แสงเพ็ญพราว
รหัสประจำตัว	35622012
ปริญญา	การวางแผนภาคและเมืองมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	การวางแผนชุมชนเมืองและสภาพแวดล้อม
พ.ศ.	2542
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์	รศ.ดร.โสภาคย์ ผาสุกนิรันดร์

บทคัดย่อ

การค้าปลีกเป็นธุรกิจขนาดเล็กที่มีความสำคัญกับสังคมไทยมาช้านาน จวบจนปัจจุบัน เนื่องจากการขายสินค้าและบริการ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวันไปสู่ผู้บริโภคที่กระจายตัวอยู่ใน ส่วนต่าง ๆ ของชุมชน การค้าปลีกส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในอาคารที่มีขนาดเล็ก มีพื้นที่ใช้สอยไม่มาก นักและอยู่ในละแวกชุมชนนั้น ๆ ซึ่งเรียกว่า “อาคารพาณิชย์” หรือ “ตึกแถว” จากสภาพ เศรษฐกิจที่ขยายตัวสูงส่งผลให้ประชากรเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และเร่งด่วนสร้างปัญหาให้กับ การเดินทางของประชากรในกรุงเทพมหานครเป็นปัญหาการจราจรติดขัด รัฐบาลได้พยายามแก้ไข โดยการรักษาพื้นที่ผิวจราจรไว้ ด้วยข้อห้ามจอดรถบนผิวการจราจรในถนนสายสำคัญ ทำให้ตึก แถวหลาย ๆ แห่งได้หมดคุณค่าเชิงพาณิชย์ลง เพราะไม่มีที่จอดรถเป็นเหตุให้เกิดปัญหาตึกร้าง ตามมา

การศึกษานี้ เป็นการศึกษาทัศนคติของผู้ใช้ประโยชน์ตึกแถว ในที่นี้ได้แก่ ผู้ประกอบการ การค้าปลีก และผู้ใช้บริการที่มาซื้อสินค้าและบริการที่มีต่อมิติทางด้านการใช้ประโยชน์ในตึกแถว เช่น ทางเท้า ถนน การใช้ลูกกรงเหล็กค้ำ การเกิดอาชญากรรม เป็นต้น โดยเลือกพื้นที่ชาน เมืองด้านเหนือของกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามและแบบสังเกตการณ์เป็นเครื่องมือที่ใช้ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้สถิติร้อยละในการอธิบายลักษณะการกระจายตัวของกลุ่มตัวอย่าง และใช้สถิติวิเคราะห์ไคส-แควร์ (Chi-Square) ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ซึ่งกำหนด ให้มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการศึกษาสามารถแยกผลการศึกษาออกเป็นสองส่วน ดังนี้

ทางด้านผู้ประกอบการ

1. ลักษณะทางด้านประชากร พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายและหญิง ในสัดส่วนที่ เท่า ๆ กัน ส่วนใหญ่มีเชื้อชาติไทย และมีอายุระหว่าง 26-35 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรีเป็น

ส่วนใหญ่ มีอาชีพค้าขายเป็นอาชีพหลักของครอบครัว และมีรายได้โดยเฉลี่ยมากกว่า 30,000 บาท

2. ทางด้านทัศนคติที่มีต่อการใช้ตึกแถวทำการค้าปลีก พบว่า ผู้ประกอบการที่เป็นเจ้าของตึกแถวส่วนใหญ่ จะมีความเห็นว่าคุ้มค่าต่อค่าใช้จ่ายที่เสียไปเพื่อการใช้ตึกแถว และเกือบครึ่งของผู้ประกอบการมีความเห็นว่าความกว้างของถนนพอดี ๆ ในขณะที่เกินกว่าครึ่งเห็นว่าความกว้างของทางเท้าพอดี ๆ เกี่ยวกับทัศนคติที่มีต่อหาบเร่แผงลอยที่ตั้งอยู่รอบ ๆ ร้านเป็นจำนวน 6 แผงขึ้นไปมีความเห็นว่า หาบเร่แผงลอยเป็นการส่งเสริมการค้า และไม่มีผลต่อการค้า ในเรื่องการรับส่งสินค้าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ที่ตั้งร้านอยู่บนทางเท้ากว้าง 2 เมตร หรือถนนกว้าง 12-16 เมตร มีความสะดวกในการจอดรถ และกลุ่มที่มีพ่อค้ามาส่งสินค้าให้จะพอใจต่อการรับส่งสินค้าในเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่าอาจเกิดอาชญากรรมกับร้านของตนได้ โดยจะเป็นกลุ่มที่มีความเห็นว่า ถนนแคบจะมีความเห็นว่าอาจเกิดอาชญากรรมกับร้านของตนในสัดส่วนสูงที่สุด

ทางด้านผู้ใช้บริการ

1. ลักษณะด้านประชากร พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นชายและหญิงในสัดส่วนที่เกือบเท่ากัน ส่วนใหญ่มีเชื้อชาติไทย และส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-35 ปี ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีอาชีพรับจ้างเป็นส่วนใหญ่ และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 5,000-20,000 บาท

2. ทัศนคติที่มีต่อการใช้ตึกแถวทำการค้าปลีก พบว่า ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่เดินทางไปใช้บริการโดยการเดินและขี่จักรยาน ส่วนใหญ่มีระยะทางในการเดินทางไปยังร้านค้าไม่เกิน 400 เมตร ซึ่งผู้ที่เดินทางด้วยการเดินและขี่จักรยานส่วนใหญ่มีความเห็นว่าสะดวกในการเดินทาง ทางด้านทัศนคติเกี่ยวกับสินค้า พบว่า กลุ่มผู้ใช้บริการส่วนใหญ่จะมาใช้บริการที่ร้านค้าตึกแถวเกือบทุกวัน โดยผู้ใช้บริการส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ร้านค้าตึกแถวมีความหลากหลายของสินค้าพอดีกับความต้องการ และสินค้าที่ขายมีคุณภาพสูง